

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 10C/298/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7815209231
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Tengely
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2016:7815209231.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, samosudca JUDr. Marián Tengely, v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, právne zastúpeného spoločnosťou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., IČO: 36 613 843, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, proti žalovanej U. T., narodenej XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, XXX XX C., o zaplatenie 1 552,64 € istiny s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalobu žalobcu zamietá.

Zastavuje konanie o zaplatenie 302,40 €.

Nepriznáva žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov tohto konania.

odôvodnenie:

Žalobca (pôvodne Všeobecná úverová banka, a.s., IČO: 31 320 155, so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava) sa podanou žalobou pôvodne domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 1 552,64 €, úrokov z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 1 552,64 € od 16.07.2015 do zaplatenia a náhrady trov konania, pozostávajúcej zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 93,00 € a trov právneho zastúpenia vo výške 191,42 €.

Poukázal na skutočnosť, že dňa 15.11.2005 bola medzi ním ako veriteľom a žalovanou ako dlžníčkou uzatvorená zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s., na základe ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanej kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. XXXXXXXX. Žalovanej bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom vo výške 22,80 %. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mala žalovaná schválený úverový rámec vo výške 995,82 € a bola povinná žalobcovi platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 33,19 €. Keďže žalovaná si neplnila svoje povinnosti vyplývajúce jej zo zmluvy a jej platobnú disciplínu sa nepodarilo obnoviť ani po viacerých pokusoch, žalobca vystavil ku dňu 24.07.2015 kumulatívny výpis z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 30.06.2015, obsahujúci súhrn debetných položiek, a to istiny, poplatkov, sankčného úroku a štandardného úroku s prihliadnutím na vykonané úhrady žalovanej, a teda s konečným zostatkom na úhradu vo výške 1 195,96 €. Ku dňu podania žaloby predstavoval konečný dlh žalovanej sumu 1 552,64 €. Nakoľko žalovaná si nesplnila povinnosť uhradiť svoj peňažný záväzok v lehote splatnosti určenej vo výpise z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 30.06.2015, t.j. do dňa 15.07.2015, vznikol žalobcovi nárok na úhradu úrokov z omeškania v zákonnej výške, ktorý si žalobca uplatnil z dlžnej sumy vo výške 8,05 % ročne odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti, t.j. od 16.07.2015 do zaplatenia a náhrady trov konania pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku a z trov právneho zastúpenia.

Uznesením č. k. 10C/298/2015 - 53 zo dňa 16.12.2015 súd pripustil zmenu účastníka konania na strane žalobcu tak, že namiesto doterajšej žalobkyne - Všeobecnej úverovej banky, a.s., vstupuje do konania nový žalobca - spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o.

Počas konania žalobca doplnil žalobný návrh opisom rozhodujúcich skutočností, v zmysle ktorých žalovaná suma vo výške 1 552,64 € predstavuje rozdiel medzi debetnými transakciami (výbery z bankomatov SR a krajín eurozóny, platby kartou, úroky a poplatky v zmysle Cenníka) vo výške 5 287,31 € a kreditnými transakciami (úhradami žalovanej) vo výške 3 734,67 €. Poukázal na skutočnosť, že výška sumy jednotlivých poplatkov bola účtovaná v zmysle platného Cenníka. Zdôraznil, že žalovaná hrubo porušila platobnú disciplínu, keď neuhrádzala riadne a včas pravidelné dohodnuté splátky, a preto žalobca v zmysle Obchodných podmienok pristúpil k vyhláseniu predčasnej splatnosti dlžného zostatku, v dôsledku ktorého sa jednotlivé poplatky, úroky a debetné transakcie žalovanej účtované do vyhlásenia predčasnej splatnosti (po odpočítaní kreditných transakcií žalovanej) stali okamžite splatnými. Nakoľko žalovaná ani po vyhlásení okamžitej splatnosti naďalej neplnila svoj dlh riadne, musel žalobca pristúpiť k vymáhaniu pohľadávky prostredníctvom mandátneho správcu spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., ktorý si za činnosti súvisiace s vymáhaním pohľadávky účtoval poplatky, ktorých výška je upravená v Mandátnej zmluve a ktoré bola žalovaná povinná znášať. Doplnil, že vzhľadom na povahu úveru nie je možné vopred vypočítať ročnú percentuálnu mieru nákladov spojenú s revolvingovým úverom, pričom však jej príkladný výpočet obsahoval ako Cenník, tak aj Obchodné podmienky.

Žalobca v priebehu konania zároveň zobral žalobu čiastočne, v časti o zaplatenie sumy 302,40 € istiny s prislúchajúcim úrokom z omeškania, späť z dôvodu, že žalovaná po podaní žaloby uhradila dňa 05.11.2015 sumu vo výške 100,80 €, dňa 08.01.2016 sumu vo výške 100,80 € a dňa 01.03.2016 sumu vo výške 100,80 €, a teda celkovo zaplatila sumu 302,40 €. Vzhľadom na uvedené žalobca žiadal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy vo výške 1 250,24 €, úroku z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 1 552,64 € od 16.07.2015 do 05.11.2015, vyčísleného vo výške 38,35 €, úroku z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 1 451,84 € od 06.11.2015 do 08.01.2016, vyčísleného vo výške 20,17 €, úroku z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 1 351,04 € od 09.01.2016 do 01.03.2016, vyčísleného vo výške 15,49 €, úroku z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 1 250,24 € od 02.03.2016 do zaplatenia a náhrady trov konania pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku a z trov právneho zastúpenia.

Žalobca sa na pojednávaní nezúčastnil, svoju neúčasť ospravedlnil a súhlasil s konaním v jeho neprítomnosti.

Žalovaná s podanou žalobou nesúhlasila, nakoľko zaplatila vyššiu sumu než akú formou úveru čerpala, a teda mala za to, že dlh voči žalobcovi je uhradený. Poukázala na skutočnosť, že nakoľko v zmluve chýba údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov. Navyše úroky sú premičané, keďže žalobca si svoj nárok mohol uplatniť už v roku 2007, keď bol uskutočnený posledný výber, keďže v roku 2008 už na úver nebolo riadne uhrádzané. Vzhľadom na uvedené navrhla, aby súd žalobu zamietol.

Súd sa v konaní oboznámil s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a zistil nasledovné:

Zo Žiadosti o vydanie a používanie Pôžičkovej karty Quatro, číslo zmluvy 0007760061, zo dňa 15.11.2005 (ďalej len „Zmluva“), vyplýva, že žalovanej bol pôvodnou žalobkyňou (Všeobecnou úverovou bankou, a.s.) v zastúpení spoločnosťou Slovenské kreditné karty, a.s. schválený úverový rámec vo výške 30 000,00 Sk (995,82 €) so schválenou štandardnou mesačnou splátkou vo výške 1 000,00 Sk (33,19 €). Neodmietnutím poistenia v Zmluve žalovaná súhlasila s tým, aby pôvodná žalobkyňa uzatvorila v jej prospech poistenie schopnosti splácať úverové splátky v zmysle A) Základného súboru poistenia podľa Rámcovej zmluvy o poistení uzatvorenej medzi pôvodnou žalobkyňou a poisťiteľom s výškou splátky poistného na predmetné poistenie (zahrnutou v pôvodnej splátke) 1,92 % zo schválenej pevnej mesačnej splátky úveru v prípade poistenia pre prípad smrti, plnej a trvalej invalidity a pracovnej neschopnosti alebo 6,50 % zo schválenej pevnej mesačnej splátky úveru v prípade poistenia pre prípad smrti, plnej a trvalej invalidity a pracovnej neschopnosti a straty zamestnania.

Z Výpisu z Pôžičkovej karty Quatro (z kreditnej platobnej karty VÚB, a.s.), vyhotoveného ku dňu 24.07.2015, za zúčtovacie obdobie od 01.11.2005 do 31.12.2008, vyplýva, že žalovaná pri výške

úverového rámca 995,82 € a počiatočnom stave na účte (k prvému dňu zúčtovacieho obdobia) vo výške 0,00 € výberom z bankomatu čerpala v zúčtovacom období prostriedky vo výške 1 327,75 € (dňa 01.12.2005 vo výške 99,58 €, dňa 03.12.2005 vo výške 66,39 €, dňa 12.12.2005 vo výške 99,58 €, dňa 13.12.2005 vo výške 99,58 €, dňa 20.12.2005 vo výške 99,58 €, dňa 22.12.2005 vo výške 99,58 €, dňa 28.12.2005 vo výške 99,58 €, dňa 29.12.2005 vo výške 99,58 €, dňa 03.01.2006 vo výške 99,58 €, dňa 08.01.2006 vo výške 99,58 €, dňa 26.01.2006 dvakrát vo výške 16,60 € a dňa 13.12.2007 vo výške 331,94 €), pričom splátkami v období od 20.01.2006 do 04.12.2008 uhradila celkovo sumu vo výške 1 396,67 €. Z predmetného výpisu ďalej vyplýva, že mesačne boli na ťarchu daného účtu účtované (štandardné) úroky z dlžnej čiastky (vyčíslené za použitia štandardnej úrokovej sadzby vo výške 22,80 % ročne), sankčné úroky z dlžnej čiastky (vyčíslené za použitia sankčnej úrokovej sadzby vo výške 5,05 % ročne), poplatok za vyhotovenie a zaslanie výpisu vo výške 0,63 €, poplatok za úverové rizikové poistenie typu A vo výške 0,64 € a administratívny poplatok za správu rizikovej pohľadávky vo výške 24,90 €, a ďalej poplatky za výber z bankomatu vo výške 1,66 €, poplatky za spracovanie poštovej poukážky vo výške 0,30 €, či poplatok za znovuvydanie karty vo výške 8,30 €. Žalovanej bola predmetným výpisom zároveň predpísaná povinná splátka na úhradu vo výške 1 552,64 € so splatnosťou dňa 15.07.2015.

Z Výpisu z Pôžičkovej karty Quatro (z kreditnej platobnej karty VÚB, a.s.), vyhotoveného ku dňu 24.07.2015, za zúčtovacie obdobie od 01.01.2009 do 30.06.2015, vyplýva, že žalovaná pri výške úverového rámca 995,82 € a počiatočnom stave na účte (k prvému dňu zúčtovacieho obdobia) vo výške - 1 032,21 € nečerpala v danom zúčtovacom období žiadne prostriedky, pričom splátkami v období od 12.03.2009 do 09.04.2013 uhradila celkovo sumu vo výške 2 338,00 €. Z predmetného výpisu ďalej vyplýva, že mesačne boli na ťarchu daného účtu účtované (štandardné) úroky z dlžnej čiastky (vyčíslené za použitia štandardnej úrokovej sadzby vo výške 22,80 % ročne), sankčné úroky z dlžnej čiastky (vyčíslené za použitia sankčnej úrokovej sadzby vo výške 5,05 % ročne), poplatok za vyhotovenie a zaslanie výpisu vo výške 0,63 €, poplatok za správu kartového účtu vo výške 0,65 €, poplatok za úverové rizikové poistenie typu A vo výške 0,64 € a administratívny poplatok za správu rizikovej pohľadávky vo výške 33,19 €, a ďalej poplatky za spracovanie poštovej poukážky vo výške 0,30 €, poplatok za znovuvydanie karty vo výške 8,30 €, náklady vymáhania do vyhlásenia okamžitej splatnosti vo výške 33,19 €, poplatok za postúpenie pohľadávky na vymáhanie vo výške 33,19 €, ako aj náklady z mandátnej správy pohľadávky vo výške 78,00 €. Žalovanej bola predmetným výpisom zároveň predpísaná povinná splátka na úhradu vo výške 1 552,64 € so splatnosťou dňa 15.07.2015.

Z Vypovedania zmluvy a vyhlásenia predčasnej splatnosti dlžného zostatku zo dňa 01.09.2012 vyplýva, že nakoľko platobnú disciplínu žalovanej tak, aby pokračovala v pravidelnom mesačnom uhrádzaní splátok v zmysle podpísaných dojednaní, sa nepodarilo obnoviť, právna predchodkyňa žalobcu v súlade s Obchodnými podmienkami pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných VÚB, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. pristúpil k vypovedaniu zmluvy č. 0007760061 a k vyhláseniu okamžitej splatnosti celého dlžného zostatku na kreditnej karte žalovanej - karta Quatro - vo výške 1 244,33 €, a jeho splatnosť určil lehotou 10 dní odo dňa doručenia tohto vyhlásenia. V zmysle pripojenej fotokópie poštovej obálky bola predmetná zásielka neprevzatá žalovanou v odbernej lehote.

Súd sa ďalej oboznámil s Obchodnými podmienkami pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Slovenské kreditné karty, a.s. účinnými od 01.06.2005 (ďalej len „Obchodné podmienky“) a s výňatkom z Prílohy č. 1 k vnútornému predpisu 001/PVR/2003, verzia 13, účinným od 01.10.2005 (ďalej len „Cenník“).

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu nie je dôvodná, a preto ju zamietol.

Súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci sa jedná o spotrebiteľský úver, na ktorý sa vzťahujú ustanovenia Občianskeho zákonníka, ako aj zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

Podľa ustanovenia § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení účinnom do 31. decembra 2008, t.j. v čase uzavretia Zmluvy (ďalej len „Obchodný zákonník“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa ustanovenia § 502 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka:

(1) Od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

(2) Pri pochybnostiach sa predpokladá, že dojednaná výška úrokov sa týka ročného obdobia.

Podľa ustanovenia § 503 ods. 1 až 3 Obchodného zákonníka:

(1) Závazok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

(2) Ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

(3) Dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov.

Podľa ustanovenia § 504 Obchodného zákonníka, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

Podľa ustanovenia § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa ustanovenia § 23a ods. 1 a 2 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, t.j. v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy (ďalej len „zákon č. 634/1992 Zb.“), spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu, sa primerane použijú ustanovenia tohto predpisu.

Podľa ustanovenia § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. decembra 2007, t.j. v čase uzavretia Zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ustanovenia § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa ustanovenia § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa ustanovenia § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa ustanovenia § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa ustanovenia § 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 30. júna 2006, t.j. v čase uzavretia Zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,
- b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,
- c) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru, s výnimkou
  1. sankcií uplatnených veriteľom voči spotrebiteľovi za nesplnenie záväzku uvedeného v zmluve o spotrebiteľskom úvere,
  2. poplatkov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť pri kúpe tovaru alebo služby okrem kúpnej ceny tovaru alebo kúpnej ceny služieb,
  3. poplatkov za prevod peňažných prostriedkov a za udržiavanie účtu určeného na získanie platieb na úhradu spotrebiteľského úveru, platenia úroku a iných poplatkov s výnimkou prípadov, keď spotrebiteľ nemá možnosť výberu veriteľa a tieto poplatky sú neprimerane vysoké v porovnaní s obvyklými poplatkami za obdobné úvery. To sa nevzťahuje na poplatky za vyberanie takýchto úhrad alebo platieb bez ohľadu na to, či sa vykonávajú v hotovosti alebo inak,
  4. členských príspevkov pre profesijné a záujmové združenia alebo skupiny,
  5. poplatkov za poistenie alebo záruky okrem tých poplatkov, ktoré sú určené na zabezpečenie platby veriteľovi v prípade smrti, invalidity, choroby alebo nezamestnanosti spotrebiteľa v sume rovnakej alebo menšej, ako je celková výška spotrebiteľského úveru, úroku a poplatkov, ktoré musia byť určené veriteľom ako podmienka poskytnutia spotrebiteľského úveru,
- d) ročnou percentuálnou mierou nákladov sadzba, ktorá sa aplikuje na výpočet podľa prílohy tohto zákona z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru,
- e) poplatkami akákoľvek platba, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť veriteľovi pri poskytnutí úveru, okrem úrokov.

Podľa ustanovenia § 4 zákona o spotrebiteľských úveroch:

(1) Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

(2) Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä

- a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,
- b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,
- c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,
- e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- f) meno a adresu spotrebiteľa,
- g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,
- h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,

i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

(3) Zmluva ďalej obsahuje

- a) oprávnenia spotrebiteľa na zníženie nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6,
- b) sankcie za porušenie zmluvy,
- c) podmienky, za ktorých možno použiť zmenu alebo šek,
- d) spôsob zániku záväzku zo zmluvy.

(4) Pri nesplnení podmienok podľa odsekov 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar alebo poskytnutá služba.

(5) Od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

(6) Veriteľ môže postúpiť pohľadávku, len ak to pripúšťa osobitný predpis. Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky z veriteľa na tretiu osobu, postupuje sa podľa osobitného predpisu.

(7) Ak spotrebiteľ použije na splnenie záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zmenu alebo šek, musí si veriteľ počínať tak, aby boli zachované všetky práva spotrebiteľa, ktoré vyplývajú zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru.

(8) Veriteľ zodpovedá za škodu vzniknutú spotrebiteľovi porušením odseku 7 veriteľom.

Vychádzajúc z vykonaného dokazovania a citovaných zákonných ustanovení, súd považuje za nepochybné, že právna predchodkyňa žalobcu uzavrela so žalovanou zmluvu o úvere, ktorá je ako typ zmluvy upravená v Obchodnom zákonníku a patrí medzi tzv. absolútne obchody. Základné práva a povinnosti účastníkov ako zmluvných strán sa preto spravujú ustanoveniami § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. V prejednávanej veci súd zároveň dospel k záveru, že nakoľko žalovaná vystupovala v danom prípade pri podpise zmluvy ako fyzická osoba, ktorá úverom zabezpečovala svoje potreby, teda ako spotrebiteľka, zatiaľ čo právna predchodkyňa žalobcu konala v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, teda ako dodávateľ, pričom išlo o formulárovú zmluvu, teda zmluvu, ktorá je pripravená na predtlačenom formulári, do ktorého sa vpisujú iba meniace sa údaje, a teda jej obsah nemohla žalovaná podstatným spôsobom meniť, respektíve ovplyvniť, je predmetná Zmluva svojím charakterom zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý síce neupravuje zmluvu o spotrebiteľskom úvere ako osobitný zmluvný typ, avšak obsahuje určitý právny rámec pre všetky zmluvné typy uzavreté či už podľa Obchodného zákonníka alebo Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na uvedené a tiež so zreteľom na skutočnosť, že hoci ustanovenie § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia Zmluvy výslovne neuvádzalo zmluvu o úvere ako spotrebiteľskú zmluvu, v zmysle v tom čase platného ustanovenia § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. treba za spotrebiteľskú zmluvu považovať každú zmluvu uzavretú podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje, ako aj s ohľadom na povahu zmluvných strán, súd ustálil, že v danom prípade došlo k uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy. Za tohto stavu, vychádzajúc zo zásady *lex specialis derogat lex generalis*, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou je v danom prípade zákon o spotrebiteľských úveroch, ako aj ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, má prednosť pred všeobecnou právnou úpravou, ktorou je vo vzťahu k zmluve o úvere Obchodný zákonník, je potom nevyhnutné predmetný právny vzťah medzi účastníkmi posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch (napríklad uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 23.09.2014, sp. zn. 6Co/139/2013). To znamená, že jednotlivé práva a povinnosti zmluvných strán nemôžu byť v rozpore s úpravou § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a keďže svojou povahou ide o spotrebiteľský úver, predmetná Zmluva musí mať aj náležitosti zákona o spotrebiteľských úveroch.

Súd pritom zistil, že vyššie oboznamovaná Zmluva zo dňa 15.11.2005 je v rozpore s ustanovením § 4 ods. 2 písm. a), g), h) a i) zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko neobsahuje všetky náležitosti vyžadované citovaným ustanovením, t.j. sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; prípadne aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ročnú percentuálnu mieru nákladov, podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov a ani výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov. V Zmluve je totiž uvedená mesačná splátka sumou 1 000,00 Sk (33,19 €) bez uvedenia počtu a termínu splátok, pričom z uvedeného v rozpore s ustanovením § 4 ods. 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch nevyplýva ani, aká je výška splátok istiny, aká je výška splátok úrokov a aká je výška splátok iných poplatkov. Právna predchodkyňa žalobcu totiž v Zmluve uviedla celkovú splátku, z ktorej nie je možné zistiť jednotlivé zložky. V Obchodných podmienkach, ktoré predložil žalobca a ktoré majú byť súčasťou uzatvorenej Zmluvy, je v článku VI. Úrok, poplatky, ročná percentuálna miera nákladov, v bode 32. uvedené, že dlžný zostatok sa denne úročí štandardnou úrokovou sadzbou, a ďalej, že v prípade úhrady sumy nižšej ako je výška povinnej splátky, alebo omeškania s úhradou akejkoľvek povinnej splátky alebo jej časti, sa denne úročí časť dlžného zostatku, ktorá je v omeškaní, sankčnou úrokovou sadzbou a časť dlžného zostatku, ktorá nie je v omeškaní, štandardnou úrokovou sadzbou alebo zvýšenou úrokovou sadzbou podľa bodu 30 týchto Obchodných podmienok. Pri výpočte úrokov sa vychádza z počtu dní 365. Podľa bodu 35. štandardná, sankčná, zvýšená a vkladová úroková sadzba sú pohyblivé, ich výška je určená bankou v zmysle Zásad úrokovej politiky banky, ktoré sú súčasťou Cenníka a sú zverejnené na výveskách v obchodných priestoroch banky. V žalobcom predložennom Cenníku, ktorý rovnako ako Obchodné podmienky, žalovanou nie je podpísaný, sú však pre Pôžičkové karty Quatro v bode 10.1. upravené len nasledovné položky: prvé použitie karty 250 Sk, platba za tovar a služby - bez poplatku, výber hotovosti z bankomatu 50 Sk, bezhotovostný prevod 20 Sk a vystavenie a zaslanie výpisu 19 Sk, pričom výška úrokových sadzieb, na ktoré odkazujú Obchodné podmienky v bode 35, nie sú uvedené ani medzi položkami upravenými v bode 10.6. Cenníka ako poplatky za úkony ku pôžičkovým kartám Quatro. Vymedzenie úrokov spôsobom uvedeným v Obchodných podmienkach je teda neurčité a nezrozumiteľné a z uvedeného nevyplýva ani výška jednotlivých zložiek mesačnej splátky, pričom priemerný spotrebiteľ nemá možnosť si uvedenú výšku ani vypočítať. Spotrebiteľka tak v čase uzatvárania Zmluvy ani v priebehu trvania zmluvného vzťahu nemala vedomosť o tom, z akých položiek, v akej výške pozostáva navýšenie úveru. Odkaz na ročnú percentuálnu mieru nákladov sa nachádza v ustanovení bodu 37. Obchodných podmienok, článku VI. Úrok, poplatky, ročná percentuálna miera nákladov, v zmysle ktorého klient berie na vedomie, že vzhľadom na povahu úveru nie je možné vopred vypočítať ročnú percentuálnu mieru nákladov (RPMN) spojenú s revolvingovým úverom. Cenník obsahuje príkladný výpočet RPMN na základe určitých predpokladov o čerpaní a splácaní revolvingového úveru klientom. Ďalšie náležitosti vyžadované ustanoveniami § 4 ods. 2 písm. h) a i) nie sú v Zmluve, ale ani v pripojených Obchodných podmienkach a ani v Cenníku upravené vôbec.

Súd považoval neuvedenie zákonom predpísaných náležitostí, a to najmä výšky a termínov splátok istiny, úrokov a poplatkov a ročnej percentuálnej miery nákladov za neprijateľnú zmluvnú podmienku a ako takú za neplatnú v zmysle citovaného ustanovenia § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Navyše súd poukazuje na ustanovenie § 4 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch, z ktorého vyplýva, že ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosť podľa ods. 2 písm. g), t.j. ročnú percentuálnu mieru nákladov, tak sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, a tiež na ustanovenie § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch, z ktorého vyplýva, že úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve, veriteľ od spotrebiteľa nemôže požadovať.

Vzhľadom na konkrétne chýbajúce údaje v Zmluve tak, ako bolo uvedené vyššie, a tiež vzhľadom na to, že žalovaná úver čerpala, súd zmluvu o spotrebiteľskom úvere uzavretú medzi právnou predchodkyňou žalobcu a žalovanou považoval za platnú, avšak poskytnutý úver považoval podľa citovaného ustanovenia § 4 ods. 2 písm. g) a ustanovenia § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov.

Vychádzajúc z uvedeného a zo skutočností, že žalovaná čerpanú istinu úveru vo výške 1 327,75 € žalobcovi (jeho právnej predchodkyňi) uhradila, keďže vzhľadom na žalobcom predložené výpisy z Pôžičkovej karty Quatro (z kreditnej platobnej karty VÚB, a.s.) za zúčtovacie obdobia od 01.11.2005 do 31.12.2008 a od 01.01.2009 do 30.06.2015 spolu uhradila sumu vo výške 3 734,67 €, súd žalobu s poukazom na nedodržanie ustanovení § 4 ods. 2 písm. a), g), h) a i) zákona o spotrebiteľských úveroch

v súlade s ustanovením § 4 ods. 2 písm. g) a ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch v spojení s ustanoveniami § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

Výrok o zastavení konania v časti o zaplatenie sumy 302,40 € istiny s prislúchajúcim príslušenstvom sa opiera o ustanovenie § 96 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

Výrok o náhrade trov konania sa opiera o ustanovenie § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, v zmysle ktorého úspešný účastník má právo na náhradu účelne vynaložených trov konania, a o ustanovenie § 146 ods. 2 prvej vety Občianskeho súdneho poriadku, v zmysle ktorého ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca. Žalobcovi právo na náhradu trov konania nevzniklo, a to ani v časti zodpovedajúcej výške istiny, vo vzťahu ku ktorej súd konanie na základe späťvzatia žalobcu zastavil, nakoľko, ako vyplýva z vyššie uvedeného, vzhľadom na výšku čerpanej istiny úveru a výšku celkových úhrad žalovanej, by žalobca nebol úspešný ani v tejto časti žaloby, a teda ani v tejto časti návrh nebol podaný dôvodne; a keďže žalovaná si trovy konania neuplatnila, súd v konečnom dôsledku nepriznal právo na náhradu trov konania žiadnemu z účastníkov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Košiciach prostredníctvom tunajšieho súdu.

Podľa ustanovenia § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa ustanovenia § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, možno odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, odôvodniť len tým, že: a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a Občianskeho súdneho poriadku), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci.